

Spm. nr. S 2285

4) Til kulturministeren af:

Jens Rohde (V):

»Vil ministeren redegøre for, hvorvidt der i bekendtgørelse om udnyttelse af tv-rettigheder til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse af 19. november 1998 er juridisk belæg for, at DR og TV 2 ikke skulle kunne sende fodboldkampe forskudt, såfremt disse stationer ikke har eneret på transmissionsrettighederne, og vil ministeren dokumentere, at EU forbyder forskudte transmissioner af begivenheder, hvor til der ikke er eneret på danske fjernsynsstationer?«

Kulturministeren (Elsebeth Gerner Nielsen):

Må jeg indledningsvis sige, at jeg giver hr. Jens Rohde og mange andre ret i, at vi vel efterhånden har nået smertegrænsen i forhold til dette EF-direktiv og denne bekendtgørelse.

Det var naturligvis tåbeligt, at Danmarks Radio og TV 2 ikke havde mulighed for at sende en landskamp 45 minutter forskudt i en situation, hvor en engelsk domstol forhindrede de landsdækkende kanaler i at blive tilbudt kampen efter de retningslinjer, som bekendtgørelsen bygger på.

Når jeg ikke bare kunne dispensere fra bekendtgørelsen i forbindelse med landskampen, skyldes det, at § 6 slår fast, at sådanne begivenheder skal sendes direkte med nogle få undtagelser, der ikke var aktuelle. Kravet om direkte transmission gælder helt generelt, dvs. både for tv-stationer, der har enerettigheder, og for tv-stationer, der har erhvervet senderrettigheder.

Vi har ikke vurderet, at direktivet stiller krav om direkte transmission, men det har vi selv valgt at stille krav om for at understrege, at de omtalte begivenheder er så vigtige, at de kræver direkte transmission.

Jeg har undersøgt, om vi kunne finde grundlag for, at Danmarks Radio eller TV 2 i den daværende situation kunne sende forskudt, hvis de ønskede det, men bekendtgørelsen giver mig ikke mulighed for at dispensere fra § 6, og en ændring kunne ikke nås, hvor meget man end gerne ville, da en ændring af de nationale ordninger skulle forelægges Europa-Kommissionen. Det fremgår klart af direktivet.

Jeg mener ikke, at jeg i den givne situation kunne gøre andet, end jeg gjorde, og Justitsministeriet har da også henholdt sig til ministeriets

fortolkning af bekendtgørelsen, som det vil fremgå af et svar til hr. Jens Rohde.

Jeg vil nu, som jeg allerede har meddelt, arbejde for en ændring af bekendtgørelsen, så den i fremtiden giver mulighed for forskudte transmissioner i særlige tilfælde, f.eks. når juridiske tvister forhindrer, at bekendtgørelsens intentioner kan blive ført ud i livet.

Når vi alligevel skal til at ændre bekendtgørelsen, agter jeg at give den et generelt og kritisk serviceeftersyn, da der har vist sig nogle situationer, ingen af os havde forudset, da vi i sin tid med krum hals kastede os ud i forsøget på at sikre alle danskere mulighed for at se væsentlige sportsbegivenheder.

Jens Rohde (V):

Tak for svaret. Må jeg ikke lige indledningsvis ønske ministeren tillykke med de lykkelige omstændigheder, som hun er i.

Her slutter den pæne tone så nok, må jeg indrømme, ikke at jeg ikke værdsætter, at kulturministeren siger, at hun vil arbejde for, at den slags transmissioner, nemlig forskudte, skal kunne lade sig gøre fremover, men jeg vil godt understrege, at Venstre ikke ønsker at tvinge hverken DR eller TV 2 til, at de skal købe to forskudte transmissioner, men det virker fuldstændig barokt, at man har en bekendtgørelse, som efter kulturministerens og oven i købet også justitsministerens ord skulle forhindre forskudte transmissioner.

Det, jeg ikke forstår, er, at vi har en bekendtgørelse, som kulturministeren selv har lavet den 19. november 1998, hvori der står helt klart i § 1, at bekendtgørelsen omfatter tv-stationers udnyttelse af enerettigheder til begivenheder af væsentlig samfundsmæssig interesse. Der står altså klart, at der taler vi om enerettigheder.

Jeg vil godt bede kulturministeren godtgøre, at der vil være tale om enerettigheder for DR og TV 2, såfremt de køber rettighederne til forskudt transmission af dem, som har enerettighederne, nemlig i de seneste to tilfælde TvDanmark. Jeg har meget svært ved at få det til at hænge sammen.

Men hvis der nu er, hvad jeg er uenig i, juridisk belæg for det, kulturministeren og Justitsministeriet siger her og har sagt i skriftlige svar, hvorfor i alverden har kulturministeren så ikke taget initiativ til at ændre den bekendtgørelse? En bekendtgørelse er jo en ministeriel handling, det er jo ikke noget, ministeren skal forhandle om. Ministeren har udtalt til Jyllands-Posten